

Framhald av síðu 7

grundaður á nakrar fyrirtreytir, sum ein høvudsstaður nú einaferð hevur.

Miðvís miðsavnan

Hetta er gjørt fyrr!

Vit hava sæð í grannalondum okkara, Grønlandi og Íslandi, har teir yvir eitt ávíst tíðarskeið røku ein miðvisan miðsavningarpolitikk, og gjørdur veldugar iløgur rundan um og í høvudsstaðnum fyrri at fáa so nógvar íbúgvavarar at vera har sum gjørligt.

Tey seinastu árinu hava nøkurlunda somu tekin verið galdandi fyrri okkara høvudsstað. Her er farin ein veldug miðsavnan fram, og útbyggingin er ógvuliga, ógvuliga stór. Fyri mær at siggja ein útbygging, ið er skjótari enn gott er fyrri samfelagið og Havnina.

Javnaðarflokkurin er ímóti, at meginparturin av feroyingum skulu búgva og virka á einum stað.

Tað vil vera eitt «kunstigt» samfelag.

Tað vil verða eitt samfelag, sum ikki hevur røt í tí fortíð, ið nú einaferð hvor einasta nútíð skal byggja á.

Miðvísar langtíðarætlanir

Vit hava fasthildið og fasthaldið, at samfelags-útbyggingin runt landið skal fara fram eftir miðvisum langsiktaðum ætlanum, og vit hava ikki nakrantið ríkið ein — um eg so má siga — «popputan» politikk, har ið ein t.d. sleingir eitt berghol her og eitt annað der. Vit vilja heldur arbeida eftir langsiktaðum miðvisum ætlanum. Vit ynskja ikki at hava eina meining í Havn og eina aðra meining, tá vit koma út á bygdirnar. Hetta er í hvussu er meira enn hvat man kann siga um bæði Fólkaflokkinn og Sambandsflokkinn, tí hetta uppskot, sum í dag fylgigur, vil vera eitt uppskot, ið vil framskunda eina miðsavnan.

So kann man spyrja, hví eg sigi hetta.

Byrjanin til búskapar-SMS

Jú, tað sum vit her tosa um, er óivað byrjanin til eitt búskaparligt SMS. Vit siggja, hvussu tann núverandi fyrirkomulag av sama navni hevur avskeplað og umskipað alt handilslívið í Havn og í meginpartinum av Føroyum. Vit mugu vera ógvuliga, ógvuliga varin við at geva hesi búskaparligu fyrirkomulag fyrirkomulag, ið skal skipast eftir sama mynstri, livilíkindi. Eingin ivi er um, at hetta

kemur at avskepla allan búskapin í stórum parti av føroyska samfelagnum og kann í ringasta fori vera innfalsvinkulin til, at EEC-kapitalur fær ræði á stórum parti av føroysku fiskivinnuni.

Tá vit nú tosa um, hvussu tað føroyska samfelagið kann verða avskeplað av eini slikari ætlan, so má ein fyrst gera sær greitt, at vit hava ikki so nógv í hesum landi, sum vit kunnu framleiða burtúr. Tað eru nøkur høvudssting, sum vit hava og sum vit hava gjørt iløgur í at byggt upp.

Fyri tað fyrsta er tað fiskaríkið. Síðan er tað tann vitan hjá tí fólki, sum her býr, við hesi vitan kunnu vit framleiða burtúr fiskaríkið — um og framleiða tað, ið fiskiflotin nýtir, tað verið seg reiðskapur og tilíkt.

Ætlanin við hesum Sundsdepli — ið hvussu er tað vit hava hoyrt — er so at framleiða burtúr hesum fiski og framleiða tí tann fiskiflota, ið fiskar henda fisk.

«Finna uppá centur»

Harafturat verður tosað so óført um eina kjarnu í hesum miðdepli. Onkur undrast á, hvat henda kjarna skal innihalda. Hetta, sum her er talan um, er tað, sum man á útlandskum røpar eitt «inovatíonscentur» ella vit kunnu kalla tað eitt «at finna uppá centur». Hetta verður í øðrum londum mett sum at mótarbeida centralisering í samfelagnum. Hetta eru kjarnur — um man vil kalla tað soleiðis — har ein samlar fólk, ið hava evni at finna uppá ymiskt. Ein savnar tað saman fyrri at fáa nýggj hugskot og útvikla nýggj ting.

Hetta er neyðugt í øðrum londum fyrri at mótarbeida tí centralisering, sum ofta liggur í einum høvudsstaðaróki.

Í Føroyum skal so henda hugsanin nýtast til tað óvugta.

Úrslitið av hesi kjarnu og teimum handverkavirkjum, ið koma at verða knýtt at deplinum, verður helst tað, at allir okkara bestu handverkarar — eg kann nevna t.d. teir vesturi í Vágum, har tað hevur tikið öld at uppbyggt ein góðan stab — verða keyptir til Havnar. Sama verður galdandi fyrri stóran part av landinum.

Soleiðis verður tann vælkvalifiseraða arbeidsmegin, ið finst úti í nógvum bygdam, tikin burtúr, og so er tað lívsgrundarlagið farið.

Fiskaráveran, ið skal nýtast til Sundsdeplin, hon skal koma av okkara

grunnum. Henda er avmarkað, og sostatt mugu onnur øki í landinum lata rávøru til hetta miðstaðaróki. Ikki bert tað. Tað eru allar grundir at frykta fyrri og halda, at tann rávøra, sum hesin depilin kemur at taka,

bert verður avgjørt fyrsta floks.

Sostatt kann roknast við, at rávørumongdin fer at minka í øðrum okjum. Tey størstu vandaøkini — so vitt eg dugi at siggja — eru tá Norðstreyt, Vágoyggin og Sandoyggin. Í

besta fori koma tey at sita eftir við tí fiskaráveru, sum hevur vánaliga góðsku.

Her hevur verið nevnt, at her skulu skapast møguleikar fyrri frum fiskamarknað, friari prísaseting — eg ávari ógvu-

liga harðliga móti hesum. Tað kann gott vera til tíðir, men verður heilt fritt spæl, kann væl henda, at Føroyar innan alt ov langa tíð verða útróðrastøð hjá stórum norðureuropeiskum flakavirkjum.

Framhald á síðu 14

Í kavaroiki og stormi — hvat droymir tú tá um? Sjálvandi eina heita dýnu ella enn betur — eina dýnusofu

Ongantið fyrr hava vit havt so stórt úrval av dýnusofum og Playboy brikum. Her eru nøkur dømi:

PRÍSIR FRÁ
2.295.-

HÚSBÚNI

moblar-teppir-gólvbelegningur
HOYVIK - TLF 13825

